

[Lawaetz]

i en nok velment teoretisk udvikling. Igen kommer jeg til at tænke på forskellen mellem hr. Svend Auken og jeg. Han er helt deroppe på det teoretiske plan i socialdemokratiet. Uden at genere hr. Svend Auken vil jeg sige, at han vel aldrig har trådt på et cementgulv, og en anden én kommer nede fra cementgulvet. Men selvfølgelig hører man nok mere fra hr. Svend Auken.

Når hr. Svend Auken så ydermere på det sidste har specialiseret sig i at prøve, om det kan lykkes at udjævne fremskridtspartiet og i hvert fald velvilligt få banket en kile ind mellem fremskridtspartiet og regeringen, så er det klart, at man finder anledning til at gå op og sige, at man ikke er helt enig med hr. Svend Auken.

Hvad er det egentlig, hr. Svend Auken byder på? Ja, det gør han jo næsten hver dag. I forgårs kom han skidt fra det, de var ikke helt enige med ham på Slotspladsen, det har været nævnt.

Men hvad er det mere, der bydes på? Ja, der bydes igen på, at vi skal have noget større understøttelse, karensdagen skal væk, de sociale bidrag skal stige. Så skal man for at tjene flere penge gøre arbejdstiden kortere, og hvad det nu ellers er. Det er jo en gentagelse. Det er noget, vi har hørt til trivialitet. Det er direkte enfoldigt at tro på, at man kan gavne økonomien ved at bestille noget mindre og ved at afskaffe karensdagen og forhøje alle understøttelserne. Det er så hårrejsende teoretisk, at der er ingen af os, der overhovedet vil tro på det.

Regeringen må også have siddet og lyttet til hr. Svend Auken – om ikke andet så af høflighed. Regeringen må også være nået dertil, at den må sige: vi må også finde vores ben at stå på. Vi vil leve videre med de to mærkelige støttepartier, som vi tilsyneladende har, der trækker i hver sin retning. Vi vil godt støtte regeringen i nogle større besparelser, og de radikale siger: nu skal vi have længere barselhvile, og hvad ved jeg. Men er man ikke nået dertil, hvor det simpelt hen er nødvendigt. Vi kan jo ikke leve videre på den facon. Vi kan heller ikke leve videre på, at en eller anden averteret dagsorden fra morgenstunden bringer hele Danmark i dårligt humør. Det går bare ikke. Men regeringen må nok tage sit standpunkt.

Jeg har personlig bestemt for længst – selv om jeg ikke er enig i ret meget af deres poli-

tik – at være venlig over for de radikale, for de er i den vanskelige situation, at de er tvunget til at samarbejde med noget så mærkeligt som fremskridtspartiet, som vil spare halvdelen af udgifterne væk. Det må være svært for de radikale. Men i stedet for at snakke om, hvad vi hele tiden har været uenige om, var der et enkelt punkt, jeg godt ville tale med hr. Niels Helveg Petersen om. Men det skal vi ikke gøre i dag, for vi skal ikke trække tiden ud. Det drejer sig om efteruddannelse. Det er en meget, meget sund idé. Men jeg tror ikke på, vi tjener penge på længere barselhvile, heller ikke for de stakkels fædre, som åbenbart skal med ind i planen. Jeg kan berolige hr. Niels Helveg Petersen med, at folk fik endnu flere børn, inden man havde indført barselhvilen. Det kan ikke være den store ulykke; vi skal nok få de børn, vi skal bruge, alligevel. Men det kan vi tage fat på en anden dag.

Hermed er jeg, hvor jeg begyndte. Man sætter igen skræk i det stakkels erhvervsliv, skræk i befolkningen. Man prøver igen på at banke nogle flere kiler ind imellem de partier, som ønsker at rette økonomien op. Det er, hvad der kommer ud af sådan en dag. Og inden solen er gået ned, er der vel som sædvanlig fred, så vi kan få ro til at arbejde videre for det erhvervsliv, som nogle af os har forstået er det eneste, der i virkeligheden betyder noget.

H. C. Hansen (FP):

Regeringens finanslovsforslag viser, at der forventes at blive brugt 60 mia kr. mere, end regeringen får ind i skatter og afgifter. Det vil sige, at Danmarks samlede gæld i løbet af 1984 vil stige til ca. 400 mia kr. Renten af denne gæld vil blive ca. 45 mia kr. Som en gøgeunge i en sangfuglerede vil disse renter efterhånden sparke alle andre statsudgifter ud. De midler, som er til rådighed til sociale ydelser, til undervisning osv., vil derfor blive mindre år for år. Konsekvenserne af fortsatte underskud betyder simpelt hen mord på al sund økonomi og velfærd. Derfor har fremskridtspartiet den opfattelse, at de besparelser, der er på finansloven, er for små.

Det er en kendsgerning, at renterne af gælden ved 1984s udgang vil nærme sig 10.000 kr. om året pr. dansker fra vugge til grav, fra baby til olding. Det vil sige 40.000